

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים דפים כב:-פז.

6. גידים של קרבן פסח [שאינם גידי צואר או גיד הנשה] שנתעצלו באכילתם ונתותרו, האם חייבים שריפה?

א. חייבים שריפה.

ב. אין חייבים שריפה.

ג. מחלוקת אם חייבים שריפה או לא.

ד. אין חייבים שריפה. אך ישראל קדושים נוהגים לשרפם.

7. מה דינו של שמנו של גיד הנשה?

א. מותר באכילה.

ב. אסור באכילה.

ג. מחלוקת אם מותר באכילה או אסור.

ד. מותר. אך ישראל קדושים נוהגים בו איסור.

8. 'ואמאי, יתני עשה ונדחי לא תעשה'. מהי קושיית הגמ'?

א. מדוע אסור לעשות מכשירי אוכל נפש ביו"ט.

ב. מדוע אסור לאכול את גיד הנשה של קרבן פסח.

ג. מדוע אין שורפים את הנותר ביו"ט.

ד. מדוע אין מלים מילה שלא בזמנה ביו"ט.

9. למסקנא, האם נמנין בפסח על גידין שסופן להקשות?

א. נמנין עליהם.

ב. אין נמנין עליהם.

ג. מחלוקת אם נמנין עליהם או לא.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

10. מדוע אין לוקין על הלאו של 'לא תותירו ממנו עד בוקר'?

א. משום שהוא לאו שבכללות.

ב. משום שהוא לאו הניתק לעשה.

ג. יש אומרים משום שהוא לאו שבכללות, ויש אומרים משום שהוא לאו הניתק לעשה.

ד. יש אומרים משום שהוא לאו הניתק לעשה, ויש אומרים משום שהוא לאו שאין בו מעשה.

1. למסקנא, מנין שבשר קדשים קלים שיצא חוץ למקומו דינו בשריפה?

א. הלכה למשה מסיני.

ב. ילפינן בק"ו מקדשי קדשים.

ג. ילפינן מקרא 'בקדש באש תשרף'.

ד. ילפינן ממה שאמר משה לאהרן: שמא חוץ למחיצתה יצתה.

2. לדעת ר' יוחנן בן ברוקא [במשנה], נטמאו בעלים לאחר זריקה, האם צריך עיבור צורה?

א. צריך עיבור צורה.

ב. אין צריך עיבור צורה.

ג. מחלוקת בדעתו אם צריך עיבור צורה או לא.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

3. האם כהן מותר להקריב באנינות? (רש"י)

א. מותר.

ב. אסור.

ג. מחלוקת אם מותר או אסור.

ד. כהן הדיוט – אסור להקריב. כהן גדול – מותר להקריב.

4. עצמות שאין בהם מוח, וניתותרו, האם חייבים שריפה?

א. חייבים שריפה.

ב. אין חייבים שריפה.

ג. מחלוקת, ותלוי אם שימוש נותר מילתא הוא או לא.

ד. מחלוקת, ותלוי אם יש איסור שבירת עצם בפסול שהיה לו שעת הכושר.

5. האם יש איסור שבירת עצם בפסח שלא היה לו שעת הכושר [כגון שנטמא לפני זריקה]?

א. יש בו איסור שבירת עצם.

ב. אין בו איסור שבירת עצם.

ג. מחלוקת אם יש בו איסור שבירת עצם או לא.

ד. בפסח ראשון – יש בו איסור שבירת עצם. בפסח שני – אין בו איסור שבירת עצם.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים במסגרת לימוד עמוד וחזרה

16. המוציא בשר מבית לבית או מחבורה לחבורה [בבית אחד], האם עובר בלאו?

- א. בשני המקרים עובר בלאו.
- ב. בשני המקרים אינו עובר בלאו.
- ג. מבית לבית עובר. מחבורה לחבורה אינו עובר.
- ד. מבית לבית עובר. מחבורה לחבורה – מחלוקת.

17. מה דינו של אגף עצמו בשערי העזרה ובשערי ירושלים?

- א. כלפנים.
- ב. כלחוץ.
- ג. בשערי עזרה – כלפנים. בשערי ירושלים – כלחוץ.
- ד. בשערי עזרה – כלחוץ. בשערי ירושלים – כלפנים.

18. האם עליות העזרה ובית קדשי הקדשים נתקדשו?

- א. נתקדשו.
- ב. לא נתקדשו.
- ג. עליות העזרה – נתקדשו. עליית בית קדשי הקדשים – לא נתקדשו.
- ד. עליות העזרה – לא נתקדשו. עליית בית קדשי הקדשים – נתקדשו.

19. האם מחילות הפתוחות להר הבית או לעזרה נתקדשו?

- א. נתקדשו.
- ב. לא נתקדשו.
- ג. פתוחות להר הבית – לא נתקדשו. פתוחות לעזרה – נתקדשו.
- ד. פתוחות להר הבית – נתקדשו. פתוחות לעזרה – לא נתקדשו.

20. לדעת תנא דמתניתין, מדוע השמש קופץ את פיו ומחזיר את פניו? (רש"י)

- א. משום דרך ארץ.
- ב. שלא יחשדוהו שאוכל עם החבורה האחרת.
- ג. כדי שלא יבוא לטמא את הפסח.
- ד. מפני שהוא בוש לאכול בפניהם.

11. השורף בעצמות, או המחתיך בגידין, האם עובר על איסור שבירת העצם?

- א. בשניהם עובר על איסור שבירת עצם.
- ב. בשניהם אין עובר על איסור שבירת עצם.
- ג. השורף בעצמות – אין בו איסור שבירת עצם. המחתיך בגידין – יש בו איסור שבירת עצם.
- ד. המחתיך בגידין – אין בו איסור שבירת עצם. השורף בעצמות – יש בו איסור שבירת עצם.

12. האם שבירת עצם מבעוד יום מותרת לכתחילה?

- א. מותרת.
- ב. אסורה.
- ג. מחלוקת אם מותרת או אסורה.
- ד. עצם אחד – מותר. הרבה עצמות – אסור.

13. אבר שאין עליו כזית במקום זה, ויש עליו כזית במקום אחר, האם יש בו משום שבירת עצם?

- א. יש בו משום שבירת עצם.
- ב. אין בו משום שבירת עצם.
- ג. מחלוקת אם יש בו משום שבירת עצם או לא.
- ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

14. באלו עצמות נאמר איסור שבירת עצם?

- א. בכל העצמות.
- ב. בעצמות שאין בהם מוח.
- ג. בעצמות שיש בהם מוח.
- ד. עצמות שיש בהם מוח – אסור לכו"ע. עצמות שאין בהם מוח – מחלוקת.

15. האם גזרו חכמים טומאה ביוצא בקדשים?

- א. גזרו.
- ב. לא גזרו.
- ג. מחלוקת.
- ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

21. האם הפסח נאכל בשתי חבורות או בשתי מקומות?
א. נאכל בשתי חבורות או בשתי מקומות.
ב. אינו נאכל בשתי חבורות או בשתי מקומות.
ג. מחלוקת אם נאכל בשתי חבורות או בשתי מקומות.
ד. לכו"ע. אינו נאכל בשתי חבורות, ומחלוקת אם נאכל בשתי מקומות.
22. מדוע הכלה הופכת את פניה ואוכלת?
א. משום דיני הרחקה של נדה.
ב. שלא יחשדזה שאוכלת עם החבורה האחרת.
ג. כדי שלא תבוא לטמא את הפסח.
ד. מפני שהיא בושה לאכול בפניהם.
23. איזה מהדברים הבאים לא עשה רב הונא כשנקלע לבית רב נחמן בר יצחק?
א. שתה הכוס בפעם אחת.
ב. ישב על גבי המטה.
ג. שתה היין לעיניהם, ולא החזיר פניו.
ד. כשהציעו לו את הכוס, קיבל מיד ולא סירב.
24. למ"ד אין ברירה, איך יתפרש דין המשנה ש'תאכל במקום שהיא רוצה'?
א. באמת דין זה מתיישב רק למ"ד יש ברירה.
ב. כגון שרצתה בשעת שחיטה.
ג. כגון שרדופה לילך לבית אביה.
ד. כגון שאינה רדופה לילך לבית אביה.
25. מי הגדול בבניאים הבאים: הושע, ישעיה, עמוס, מיכה?
א. הושע.
ב. ישעיה.
ג. עמוס.
ד. מיכה.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים כב: -פז.

ליתר שאת על דברי התוספות

5. אמר רב יהודה אמר רב וכן לתפלה ופליגא דריב"ל דא"ר יהושע בן לוי אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהן שבשבמים. לשיטת תוס' באיזה דין פליגי רב יהודה אמר רב וריב"ל?

א. לענות קדושה וקדיש כשהוא חוץ לבית הכנסת

ב. לצאת ידי שופר ומגילה כשהוא חוץ לבית הכנסת

ג. לצרף למנין עשרה אנשים שהם חוץ לבית הכנסת

ד. התוס' יש ב' שיטות, א' דפליגי לצאת ידי שופר ומגילה כשהוא חוץ לבית הכנסת וב' לצרף מנין עשרה כשהוא חוץ לבית הכנסת.

6. במשנה איתא הכלה הופכת פניה ואוכלת. לשיטת תוס' האם הכוונה שיכולה להפוך פניה ולא חשבינן שאוכלת בב' מקומות או הכוונה שחייבת להפוך פניה משום צניעות?

א. יכולה להפוך פניה

ב. חייבת להפוך פניה

ג. יש ב' פי' פי' א' שיכולה להפוך פניה ופי' ב' שחייבת להפוך פניה

ד. החידוש הוא שהדרך היא להפוך פניה.

7. כששאל רב הונא בריה דרב נתן למה קבל הכוס בחד זימנא השיב משום שאין מסרבינן לגדול. והק' התוס' למה לא השיב כן כששאל למה ישב על הפוריא. האיך תי' התוס' קושיא זו?

א. משום דהיה לו תי' יותר טוב דכל מה שאמר לך בעל הבית עשה

ב. ישיבת פוריא הוא דבר של שררה וגסות ולא היה לו לישב עליו אף משום אין מסרבינן לגדול אלא משום כל מה שיאמר בעל הבית עשה

ג. אין מסרבינן לגדול הוא רק לגבי מידי דאכילה

ד. התוס' הניח הקושיא בלא תירוץ.

8. בגמ' הק' דהמשנה קאמר דזמן שהאשה בבית בעלה תאכל משל בעלה, וברגל ראשון תאכל במקום שהיא רוצה, ובברייתא איתא דרגל ראשון תאכל משל אביה מכאן ואילך רצה משל אביה רצה משל בעלה, ותי' הגמ' כאן ברדופה לילך כאן בשאינה רדופה. לשיטת תוס' מה הפי' רדופה ואינה רדופה?

א. רדופה לילך שאין בית בעלה חביב לה ואינה רדופה לילך משום שבית בעלה חביב לה

ב. רדופה לילך להגיד שבח בעלה לאביה ואינה רדופה לילך מיירי שכבר הלכה להגיד השבח

ג. רדופה לילך הוא משום דיש סכנת גוים בבית בעלה ואינה רדופה לילך הוא דאין סכנה

ד. רדופה לילך פי' שכבר נמנה על פסח של אביה ואינה רדופה לילך פי' בסתמא.

1. בגמ' איתא דלר' יוסי הגלילי פסולו בדם ישרף מיד משום דכתיב גבי חטאת אהרן הן לא הובא את דמה אל הקדש מכלל דאם נכנס דמה לפניו שפיר עבדי דשרף. לשיטת תוס' למה לא יליף החכמים מזה דפסולו בדם ישרף מיד?

א. א. דורות משעה לא ילפינן

ב. שאני התם דהוי הוראת שעה

ג. אין הפי' דאי נכנס הדם לפניו שפיר עבוד דנשרף אלא עכ"פ שפיר עבוד דלא אבל

ד. החכמים לא ס"ל הפסול של נכנס דמה לפניו.

2. תנן במשנה העצמות והגידין והנותר ישרפו בט"ז. והגמ' רצה לאוקומי הגידין בגידי צואר ולהוכיח מדטעון שרפה דהוי בש. והק' התוס' אי בשר הוא למה אין אוכלין אותו. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. דאינו בשר גמור הוא שחייב לאוכלו אבל לגבי שרפה הוי בשר

ב. אינן נאכלין מחשש דם דקשה לנקרן

ג. המשנה מיירי בגוונא דהגידין של פסח זו הם קשים יותר משאר גידין

ד. התוס' השאיר קושיא זו בלי תירוץ.

3. בגמ' דריש עולת שבת בשבתו ולא עולת חול בשבת ולא עולת חול ביום טוב. והק' התוס' הא אמר הגמ' מס' יומא דמקטירים אברים ופדרים שנתותרו וכן במס' שבת דרשינן מבבל מושבותיהם אי אתה מעביר אבל אתה מעביר בבית המקדש להקטיר אברים ופדרים. האיך תי' תוס' קושיא זו?

א. הגמ' שם מיירי בקרבן תמיד וכאן מיירי בקרבן נדבה

ב. הגמ' שם מיירי בקרבן נדבה וכאן מיירי בקרבן תמיד

ג. הגמ' שם מיירי שמשלה בהן האור מבעוד יום דנעשה לחמה של מבח

ד. התוס' השאיר קושיא זו בלי תירוץ.

4. בגמ' איתא גידין שסופן להקשות רבי יוחנן אמר נמנין עליהן בפסח וריש לקיש אמר אין נמנין עליהן בפסח. לשיטת תוס' באיזה גידין מיירי?

א. גידי צואר

ב. גידי בשר

ג. גיד הנשה

ד. גידי שדרה.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים כב:-פז. שאלות חזרה על פסחים דף עב:-עז.

6. תנור שהסיקו וגרפו וצלה בו את הפסח, האם יוצא בו ידי חובת פסח?

א. יוצא ידי חובה.

ב. אינו יוצא ידי חובה.

ג. מחלוקת אם יוצא ידי חובה או לא.

ד. אם חום התנור בשיעור שיד נכזית בו, יוצא בו ידי חובה.

7. מה האופן הנכון לקרוא לגחלים שאינם לוחשות?

א. גחלים זוממות.

ב. גחלים חוממות.

ג. גחלים אוממות.

ד. גחלים עוממות.

8. בשר חם שנפל לתוך חלב צונן, מה הדין?

א. מדיחו, ומותר.

ב. אסור באכילה.

ג. יש אומרים שמדיחו ומותר, ויש אומרים שצריך קליפה.

ד. יש אומרים שצריך קליפה, ויש אומרים שכולו אסור.

9. בשר שחוטה (שמן) שצלאו עם בשר נבילה, האם נאסר?

א. אסור.

ב. מותר.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

10. למ"ד שציץ אינו מרצה כשאינו על מצחו של כהן גדול, איך מרצה

לכה"ג ביום הכיפורים?

א. סובר שטומאה הותרה בציבור, ואין צריך ריצוי ציץ.

ב. באמת אם נטמא הכה"ג ביוה"כ עבודתו נפסלת.

ג. מחמת קדושת יום הכיפורים הציץ מרצה גם כשאינו על מצחו של הכה"ג.

ד. טומאה ביום הכיפורים לא שכיחא.

1. לדעת ר' יוחנן, הבעל אשתו נדה או יבמתו נדה, האם חייב חטאת?

א. חייב חטאת.

ב. פטור מחטאת.

ג. אשתו נדה – חייב. יבמתו נדה – פטור.

ד. אשתו נדה – פטור. יבמתו נדה – חייב.

2. 'השוחט חטאת בשבת בחוץ לע"ז חייב עליה ג' חטאות'.

למ"ד מקלקל בחבורה פטור, מה תיקן במקרה הנ"ל?

א. תיקן אם עלו לא ירדו.

ב. תיקן בדוקין שבעין.

ג. תיקן להוציאו מידי נבילה.

ד. תיקן להוציאו מידי אבר מן החי.

3. השלם: 'זה הכלל, כל שפסולו בגופו _____, בדם ובבעלים _____'.

א. תעובר צורתו ויצא לבית השריפה. ישרף מיד.

ב. ישרף מיד. תעובר צורתו ויצא לבית השריפה.

ג. נפסל לעולם. הציץ מרצה עליו.

ד. הציץ מרצה עליו. נפסל לעולם.

4. האם נותנים את כרעיו ובני מעיו של הפסח לתוכו?

א. נותנים.

ב. אין נותנים.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

5. למסקנת הגמ', האם מולייתא מותרת או לא?

א. מותרת.

ב. אסורה.

ג. פיה למעלה – אסורה. פיה למטה – מותרת.

ד. פיה למעלה – מותרת. פיה למטה – אסורה.